

440.
DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 2 maja 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 410) uznaje za zlikwidowane następujące przedsiębiorstwa bankowe w likwidacji:

- 1) Dom Bankowy Cianciara i Wojciechowski w Łodzi, w likwidacji,
- 2) Dom Bankowy Daniel Rozenberg w Kielcach, w likwidacji,
- 3) Kantor wymiany Stefan Andrunas w Lublinie, w likwidacji,
- 4) Kantor Wymiany Markus Wajselfisz, Spadkobiercy w Radomiu, w likwidacji,
- 5) Kantor Wymiany Samuel Weinberg w Łodzi, w likwidacji,
- 6) Kantor Wymiany Joachim Weksler w Częstochowie, w likwidacji.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

441.
OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1949 r.

o obligacjach Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. wylosowanych do premiowania i umorzenia na dzień 15 kwietnia 1949 r.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1946 r. o wypuszczeniu Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 53). Ministerstwo Skarbu — Urząd Pożyczek i Długów Państwa — podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. o ustaleniu kwoty Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planie jej umorzenia oraz o ustaleniu ilości i wysokości premii (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 393). w VI-ym losowaniu premiovym Premiovej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r., przeprowadzonym na dzień 15 kwietnia 1949 r., wylosowano do premiowania i umorzenia 11.250 obligacyj wartości imiennej 22.500.000 złotych o łącznej wartości premii i wykupu złotych 90.000.000.

Numerы wylosowanych obligacyj oraz wysokość premii podane są w Tabeli Urzędowej, stanowiącej załącznik do niniejszego obwieszczenia.

DYREKTOR URZĘDU POŻYCZEK I DŁUGÓW PAŃSTWA
W. Drabarek

442.
ZARZĄDZENIE

MINISTRA SKARBU I PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

z dnia 21 kwietnia 1949 r.

o zasadach przenoszenia kredytów w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

Na podstawie art. 17 Dekretu z dnia 25 czerwca 1946 r. o Państwowym Planie Inwestycyjnym, oraz na podstawie art. 9 Ustawy Skarbowej na rok 1949 i zgodnie z § 8 Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1949 zarządza się, co następuje:

1. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych bezzwrotnych między poszczególnymi częściami Planu Inwestycyjnego (Budżetu Państwa) dokonywane jest przez Ministra Skarbu na podstawie Uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania. Podstawę zgłoszenia powyższego wniosku stanowi odnośne, uzasadnione wystąpienie jednego z zainteresowanych Ministerstw.

Wystąpienie takie winno być podpisane osobiście przez Ministra lub Podsekretarza Stanu.

2. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych bezzwrotnych między poszczególnymi działami Planu Inwestycyjnego, w obrębie tej samej części (w zasadzie paragrafami w układzie Budżetu Państwa) dokonuje Minister Skarbu zgodnie z wnioskiem Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

Podstawę do zgłoszenia powyższego wniosku stanowi wystąpienie zainteresowanego Ministerstwa.

3. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych zwrotnych oraz środków nielimitowanych, jako nieobjętych Budżetem Państwa, dokonuje, bez ograniczenia w obrębie poszczególnych części Planu Inwestycyjnego — Prezes Centralnego Urzędu Planowania.

Te same uprawnienia przysługują Prezesowi Centralnego Urzędu Planowania w odniesieniu do kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych bezzwrotnych, w obrębie poszczególnych działów Planu Inwestycyjnego — między rozdziałami i paragrafami.

4. Zgodnie z § 8 ust. 5 Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1948 r. o Planie Inwestycyjnym na rok 1949, Prezes Centralnego Urzędu Planowania przelewa część swych uprawnień wymienionych w ust. 3 niniejszego zarządzenia na poszczególnych Ministrów, w następującym zakresie:

a) w obrębie działów, objętych częścią Planu Inwestycyjnego, dotyczącą danego resortu — między rozdziałami — do wysokości 100 milionów złotych, jeżeli suma ta nie przewyższa 25% kredytów, przewidzianych w rozdziale, który ulega zmniejszeniu i równocześnie 25% kredytów w rozdziale, który ulega zwiększeniu;

b) w obrębie rozdziałów, objętych działami i częścią Planu Inwestycyjnego, dotyczącą danego resortu — między paragrafami — do wysokości 25% kredytów, przewidzianych w paragrafie, który ulega zmniejszeniu i równocześnie do wysokości 25% kredytów, przewidzianych w paragrafie, który ulega zwiększeniu — bez względu na wysokość sumy przenoszonych kredytów.

5. Ministrowie mogą przelać na podległe organy część swych uprawnień wymienionych w ust. 4 z zastrzeżeniem, że zakres tych uprawnień uzgodniony zostanie z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

6. Uprawnienia wymienione w ust. 4 przysługują odnośnie części 1 Planu Inwestycyjnego — Prezydent i Rada Państwa, części 2 — Sejm Ustawodawczy oraz części 4 — Prezydium Rady Ministrów — upoważnionym do tego Departamentom względnie jednostkom równorzędnego szczebla.

7. Minister nie ma prawa dokonywać przeniesień kredytów pomiędzy kredytami, przeznaczonymi na sfinansowanie importu inwestycyjnego i kredytami przeznaczonymi na inwestycje krajowe.

W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach przeniesienie takie może nastąpić wyłącznie w trybie ust. 2.

8. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych, dotyczących obiektów samorządu terytorialnego, wymaga uzgodnienia z właściwą terenowo Wojewódzką Radą Narodową.

9. Inwestor naczelny, składający wniosek o dokonanie przeniesienia kredytu, winien stwierdzić (uzyskując odpowiednie pozwolenie Banku), czy kredyt ten przewidziany w rozdziale i paragrafie, mającym ulec zmniejszeniu, nie został wyczerpany, oraz winien polecić Bankowi Inwestycyjnemu zablokowanie sumy podlegającej przeniesieniu — do czasu nadrzędnego zatwierdzenia odnośnego wniosku.

W razie negatywnego załatwienia wniosku Inwestor Naczelny winien niezwłocznie zwolnić zablokowany kredyt.

10. Przenoszenia kredytów inwestycyjnych w ramach przepisów ust. 4, powodujące uzupełnienie Planu Inwestycyjnego nowym tytułem o wartości przekraczającej 10 milionów zł. oraz zwiększenia, bez względu na sumę, w tymże trybie, wydatków na budownictwo administracyjne, wymagają zgody Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

11. Przenoszenie kredytów inwestycyjnych w ramach przepisów ust. 4, powodujące tworzenie nowych paragrafów w układzie formalnym Planu Inwestycyjnego, wymaga zgody Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

12. Ustala się następującą technikę manipulacji związanej z przenoszeniem kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym:

a) Minister Skarbu, Prezes Centralnego Urzędu Planowania, Ministrowie oraz osoby upoważnione zgodnie z ust. 6 — wszyscy działający w zakresie posiadanych uprawnień (ust. 1 2, 3 4, 9 i 10) udzielać będą Bankowi Inwestycyjnemu odnośnych dyspozycji w 3-ch egzemplarzach.

b) Bank Inwestycyjny potwierdzać będzie przyjęcie powyższych dyspozycji do wiadomości i wykonania na otrzymanych egzemplarzach, z których pierwszy przeznaczony jest do zwrotu dysponentowi, drugi dla Prezesa Centralnego Urzędu Planowania i trzeci dla Banku.

c) O przeniesieniach kredytów inwestycyjnych ze środków limitowanych zwrotnych oraz środków nielimitowanych, dokonowanych w zakresie uprawnień wymienianych w ust. 3 i 4, odnośne organy zawiadamiać będą, w formie kopii dyspozycji udzielonej Bankowi Inwestycyjnemu, Ministerstwo Skarbu — Departament Obrotu Pieniężnego.

d) Manipulacja związana z przenoszeniem kredytów przewidzianych w Planie Inwestycyjnym dokonywana będzie za pomocą formularzy, według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

13. Bank Inwestycyjny prowadzić będzie centralną szczegółową ewidencję finansową Planu Inwestycyjnego z obowiązkiem sukcesywnej jego aktualizacji w miarę dokonywanych przeniesień kredytów w ramach uprawnień poszczególnych organów, wymienionych w niniejszym zarządzeniu.

14. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 kwietnia 1949. Równocześnie traci moc zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 27 IV. 1948 r. i z 22. VI. 1948 r. w sprawie przenoszenia kredytów w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

w/z S. Jędrzejowski
Wiceprezes